

Urcând spre apogeu

Eugenia Calancea

Aș vrea un arc să-ntorc timpul înapoi,
Dar poate avem nevoie de visuri noi,
Să mă urc pe zmeul înaripat
Și să mă trezesc în al meu pat.
Dimineața-i simfonia razelor de soare,
Arcușul viorii cântă doar pe răcoare,
Copacii afară frunza-și leagănă,
În ochii tăi culorile se trezesc la lumină.
Aș vrea să m-arunc în carul cu fân,
În lumea de altădată aș vrea să rămân,
Să fiu pe-o stea urcând în apogeu,
Pe-un drum legendar aș vrea să fiu mereu.
Acolo să-ntorc un arc cu timpul înainte,
De tot ce-i bun să-mi aduc aminte,
Iar printre stele să privesc pe pământ,
Cum oamenii sunt buni și fac un jurământ.